

Sodagar Singh, etc. o. Sham Kaur, etc. (Narula, J.)

ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 16, 1963. ਮੈਂ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਖਰਚਾ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

(iii) ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ 2855 ਆਫ 1965, ਦੀ ਵੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਰ.ਓ.ਆਰ. 622 ਵਿਚ ਵਿੱਤੀ | ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਅਤੇ 22 ਜਨਵਰੀ, 1964 ਦੀ ਮਿਤੀ 22 ਜਨਵਰੀ, 1964 ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18 ਦੇ ਤਹਿਤ, 28 ਕਨਾਲ ਜ਼ਮੀਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕਾਂ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅੱਗੇ ਆਪਣੀ ਅਪੀਲ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡਣਾ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵੀ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡਣ ਦੇ ਦੋ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਅਪਣਾਏ ਗਏ ਕੋਰਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਐਮ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਆਰਐਸ ਨਰੂਲਾ ਜੇ.

ਸੰਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ , - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਸ਼ਾਮ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰ , - ਜਵਾਬਦੇਹ

1963 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1131

ਅਕਤੂਬਰ 10, 1967

ਲੈਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ (XVII 1887)- ਐੱਸ. 117 (2) (ਬੀ)- ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਤੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ - ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਸ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ- ਕੀ¹

ਓ

ਦੁਆਰਾ ਬੈਰਡ ਵਜੋਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ

ਸਮਾਂ

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਖੁਦ ਧਾਰਾ 117 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੋਵੇ।

ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਹਾਲਾਂਕਿ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਰੱਖਣ ਲਈ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 117 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਆਮ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਸਿਵਲ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰਾ ਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 117 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਖੁਦ। ਅਜਿਹੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਵਿਵਹਾਰ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸੇ ਰਾਹਤ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਭਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ। ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਦੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਨੁਸਖੇ ਦੇ ਉਚਿਤ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਸਮਾਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ।

13 ਮਈ 1963 ਦੇ ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਦੇ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਮੀਆਂ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਸਬ-ਜੱਜ, ਪੱਟੀ, ਮਿਤੀ 9 ਮਈ, 1962 ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ। - ਰੋਕਿਆ।

ਵਾਈਪੀ ਜੀ ਅੰਗ, ਇੱਕ ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਡੀ.ਐਨ. ਅਗਰਵਾਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ ਬੀ.ਐਨ. ਅਗਰਵਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.-ਸੋਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਦਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਭਰਾ ਸਨ, ਦਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਸ਼ਾਮ ਕੌਰ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1, ਨੇ ਸੋਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਰੈਵਿਨਿਊ ਅਫਸਰ ਅੱਗੇ ਵੰਡ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਪ੍ਰੋ ਫਾਰਮਾ ਪਾਰਟੀਆਂ ਵਜੋਂ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵੰਡ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੋਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸਿਰਲੇਖ ਬਾਰੇ ਵਿਵਾਦ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਮਿਤੀ 23 ਜੂਨ, 1959 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਅਗਲੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਵੰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ 27 ਜੁਲਾਈ, 1959 ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਸੀ, ਪਰ ਅੰਤਮ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਿਆ ਕਿ ਉਸਦੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 15 ਜੁਲਾਈ, 1961 ਦੁਆਰਾ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ, ਸੋਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਨੇ 25 ਸਤੰਬਰ, 1961 ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ। ਇੱਕ ਲਾਈਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਮਿਤੀ 9 ਮਈ, 1962, ਮੀਆਂ ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ;

ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਦੂਜੇ ਦਰਜੇ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਤੌਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ, ਪੱਟੀ; ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਵਜੋਂ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਇਕੱਲੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।, ਮਿਤੀ * 23 ਜੂਨ, 1959। ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਪੱਟੀ ਦਾ

ਹੁਕਮ ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 117 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ (1887 ਦਾ 17) (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸੰਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਧਾਰਾ 117 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਸੀ) ਅਧੀਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਸ੍ਰੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਮਿਤੀ 13 ਮਈ, 1963 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇੱਕ ਆਮ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ, ਇੱਕ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਚਾਰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਧਾਰਾ 117 (2) (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣਦਾ ਹੈ (ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੇ) ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਸੁਥਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਪੁਨ ਜੇਬ ਲੈਂਡ ਰਿਕਾਰਡ ਮੈਨੂਅਲ ਦੇ ਪੈਰਾ 18.9 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੈਂਡਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਸੰਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ, ਸ੍ਰੀ ਵਾਈ.ਪੀ. ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਟਾਈਟਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਰੈਵ ਨਿਊ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 117 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕੋਰਸ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਆਪਣੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਸ੍ਰੀ ਗਾਂਧੀ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਕਰਕੇ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਜਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦਲੀਲ- ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇੱਕ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵਜੋਂ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕੰਟਰੋਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। ਸ੍ਰੀ ਗਾਂਧੀ ਨੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ *ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਮਧਨ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* (1) ਵਿੱਚ ਮੂਲ ਫੁਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(1) 61 PR 1897 (FB)।

ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਇੱਕ ਵੰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਆਇਆ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਟਾਈਟਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਫੁਲ ਬੈਚ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਵੰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਪਾਧੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰੀ ਵੰਡ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ। ਸਿਰਫ ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਵੰਡ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਦਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੁਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਲਾਹੌਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ *ਤੀਰਥ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਨਿਹਾਲ ਦੇਵੀ* (2) ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਵੱਲੋਂ *ਰਾਮ ਗੋਪਾਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ*. (3)। ਇਹ ਲਗਾਤਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੀ

ਧਾਰਾ 117 ਵਿੱਚ "ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ "ਲਾਜ਼ਮੀ" ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਗਾਂਧੀ ਨੇ *ਗੰਡਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਝੰਡਾ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ* (4) ਵਿੱਚ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ *ਅਲਟਰਾਵਾਇਰਸ ਕੰਮ* ਕੀਤਾ ਕਿ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਕਿਸ ਧਿਰ ਉੱਤੇ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਵੰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਡਿਫਾਲਟ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪਾਰਟੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰੇਗੀ। ਵਿਦਿਅਕ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਧਾਰਾ 117 (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨੀ ਸੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਨਾਲ ਤੈਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁੱਦੇ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਦੇਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵੰਡ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰੇ। ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਸ੍ਰੀ ਗਾਂਧੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਾਰੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਦਾ ਹੁਕਮ ਧਾਰਾ 117 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਡੀ.ਐਨ. ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦਾ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਬੰਧਤ ਧਿਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਮ ਸਿਵਲ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹੈ

- (2) ILR 12 ਲਾਹੌਰ 688
- (3) 1965 PLR 1102
- (4) 14 ਪੀਆਰ 1890

ਅਦਾਲਤ, ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੈਠਾ ਕੋਈ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਰੈਵੇਨਿਊ * ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 117 (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਸੰਸਥਾ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਸੀਮਾ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸਹੀ ਸਵਾਲ *ਪੁਨਰ-ਇਕਸਾਰ* ਹੈ।

ਇਸ ਏਪੀਪੀਲ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੱਖਾਂ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹਰ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਛਤ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਖੁਦ ਹੋਵੇ। ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 117 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਲੇਖ ਦੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਪੁਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਖਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਜੇਕਰ ਇਹ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਰੱਖਣ ਲਈ ਧਾਰਾ 117 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਸਾਧਾਰਨ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਚੁਣਦਾ ਹੈ। -ਸੈਕਸ਼ਨ 117 ਦੀ ਧਾਰਾ (2)। ਉਸੇ ਰਾਹਤ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਇਲਾਜ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ

Sodagar Singh, etc. o. Sham Kaur, etc. (Narula, J.)

ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਉਚਿਤ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਦੇ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੁਸਖੇ ਦੇ ਉਚਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਾਂ ਪੱਟੀ ਨੂੰ ਲਾਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਵੀ ਕੰਟਰੈਕਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 28 ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੰਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ^ ਪੱਟੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣ ਕਰਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰਥ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਾਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੂੰ ਉਪ-ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਇਸ ਵਾਧੂ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਪ-ਜੱਜ ਨੇ ਧਾਰਾ 117 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਨਿਰਣਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਵੇਰਵੇ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਜ਼ਾਬਤ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮਾਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 117 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

- (1) ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਵੱਡ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਜਾਂ ਉਹ ਖੁਦ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਲਤ ਸੀ।
- (2) ਜਿੱਥੇ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਖੁਦ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ, ਅਰਥਾਤ: -
 - (a) ਜੇਕਰ ਸਵਾਲ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ, 1887 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ ਵਜੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗਾ।
 - (b) ਜੇਕਰ ਸਵਾਲ ਉਹ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਉਹ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੂਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕੋਡ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਵਾਲੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ।
 - (c) ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਫਰਮਾਨ ਤੋਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਫਰਮਾਨ ਇੱਕ ਮੂਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਦਾ ਫਰਮਾਨ ਸੀ।
 - (d) ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਮਾਲ-ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਤੱਕ ਪ੍ਰੋਜੀਡਿੰਗ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।
 - (e) ਅਜਿਹੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਡਿਕਰੀ ਤੋਂ, ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਪੀਲ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"

ਮਾਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 117 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਣਾ ਕੇਸ ਦਾ ਇੱਕ ਸਖਿਪ ਬਿਆਨ, ਲਈ ਨੁਕਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ

ਦ੍ਰਿੜਤਾ, ਇਸ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਕਾਰਨ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਕਹਿਣ ਲਈ, ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਪੱਟੀ, ਮਿਤੀ 9 ਮਈ, 1962 ਦਾ ਹੁਕਮ, ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਭਾਗਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਾਟ ਹੈ।

ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਸਮੇਂ ਦੁਆਰਾ ਰੋਕਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਅਧੀਨ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦਾ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਵੀ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲ ਬਾਅਦ ਟਾਈਟਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਮੁਦਈ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੀ। ਕਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਿਰਫ 15 ਜੁਲਾਈ, 1961 ਨੂੰ ਕਾਮ ਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਕਿਹਾ ਵੀ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਿਰਲੇਖ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਸੌਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਪੱਖੀ ਐਲਾਨ ਸਮੇਂ ਹਾਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਦੇ - ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਇਕ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਗਲਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਮਝਦਾ ਸੀ ਕਿ ਸੌਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਵੰਡ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਵੰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ਾਮ ਕੌਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਡੀ.ਐਨ. ਅਗਰਵਾਲ ਨੇ, ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਵਿੱਚ, ਸਹੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਆਧਾਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਬਾਇਆ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮੁਵੱਕਿਲਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰਿਕਾਰਡ ਮੈਨੂਅਲ ਦੇ ਪੈਰਾ 18-9 ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

“ਜੇਕਰ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਖੁਦ ਕਰਨਾ ਤੈਅ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦਾ ਬੋਝ ਬਿਨੈਕਾਰ 'ਤੇ ਵੰਡ ਲਈ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਪੂਰੇ ਵੇਰਵੇ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜੇਕਰ ਇਤਰਾਜ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਧਿਰ ਵੰਡ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਪੂਰੇ ਵੇਰਵੇ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵੀ ਧਿਰ ਅਸਫਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹਨਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ (1908 ਦਾ ਐਕਟ 5) ਦੇ ਆਰਡਰ 8, ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਮੁਦਈ 'ਤੇ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਨੋਟ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਮਾਲ ਅਦਾਲਤ, ਧਾਰਾ 117 (2) (ੳ) ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਦੀਵਾਨੀ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤ, ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 117 (2)(ਬੀ), ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸ ਦੀ ਭਵਿੱਖੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਪੀਲ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਿਹੜੇ ਵਰਣਨ ਦੁਆਰਾ ਸਵਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਮਝਦਾਰੀਯੋਗ ਸੀ, ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦਾ ਨੋਟ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਮੁਸ਼ਕਲ ਤੋਂ ਬਚਾਏਗਾ। ”

ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਤਾਂ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮਾਲ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਪੂਰੇ ਵੇਰਵੇ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਜਾਂ ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਪੂਰੇ ਵੇਰਵੇ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਉਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਸਬੰਧਿਤ ਧਿਰ ਫੇਲ੍ਹ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਹੇਠ ਇੱਕ

Sodagar Singh, etc. o. Sham Kaur, etc. (Narula, J.)

ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 8 ਨਿਯਮ 10, ਭਾਵ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਪਿਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਪਣਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਪਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦੀਵਾਨੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੇ ਆਰਡਰ 8 ਦੇ ਨਿਯਮ 10 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਨੁਕਤਾ ਨਹੀਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੈਂ 13 ਮਈ 1963 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਪੱਟੀ, ਮਿਤੀ 9 ਮਈ, 1962 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਦਿਆਂ, ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਸ਼ੌਦਾਗਰ ਸਿੰਘ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਬੰਧਤ ਅਧੀਨ ਜੱਜ* ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਨੂੰ ਮੁੜ-ਇਕਸਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮੈਂ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਇਸੇ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਮੈਂ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਅੱਗੇ ਲਈ ਇੱਕ ਫਿੱਟ ਕੇਸ ਹੈ; ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ।

ਕੇ. ਐਸ. ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ